

Kit presse

Édition au hasard

Communiqué de presse

Paris, le 27 janvier 2026

Lancement d'*au hasard*, nouvelle maison d'édition — 3 premiers romans (12 mars & 12 mai 2026)
au hasard est une nouvelle maison d'édition de fiction fondée par Amaury Joubert et Paul Giraud-Hanin.

Une ligne : publier à dessein ce qu'on trouve au hasard

Notre conviction : les textes qui marquent durablement sont souvent ceux qui nous tombent dessus "par surprise". En tant qu'éditeurs, nous voulons **réhabiliter une littérature d'histoires** : des récits exigeants mais très narratifs, qui divertissent, questionnent et créent une connivence — sans sacrifier la qualité littéraire.

Trois collections, trois manières de raconter

- **MYTHOS** : des textes ancrés dans les enjeux contemporains (sociaux, sociétaux, économiques, politiques), au plus près des vies et des tensions de l'époque.
- **RÉEL DÉTRAQUÉ** : une signature où le réel se dérègle sans basculer dans le fantastique — la mécanique du monde tourne encore, mais "de travers".
- **LE LAB** : un terrain d'expérimentation pour explorer des formes de narration, y compris hors du livre (sonore, podcasts, fragments numériques, récits hybrides).

Une première saison : trois primo-romanciers

CHEZ LA TURQUE — Charles Flamand (Réel détraqué) / Parution : 12 mars 2026 — 232 p. — 135 x 200 mm — 19,50 € — ISBN 979-10-980077-0-5

Pitch : Roland Magenta, éboueur au chômage, entre dans un manoir normand décrépi. "La Turquie", souveraine des ruines, lui propose un troc vénérable : elle le peint, il écrit sa biographie — mensonges compris — et peut-être héritera-t-il des clés. À force de poses et de pages noircies, il se fabrique une place, une famille, et un destin.

PAR-DELÀ LE CONSENTEMENT — Evariste Pimplis (Mythos) / Parution : 12 mars 2026 — 176 p. — 135 x 200 mm — 19,50 € — ISBN 979-10-980077-1-2

Pitch : Quinze ans après #MeToo, le consentement est devenu la règle — mais le "oui" reste un impensé. Deux hommes que tout oppose (un masculiniste et un queer) se rencontrent : que reste-t-il du désir quand le consentement ne suffit plus à dire la liberté ?

Point notable : le roman, écrit en français puis traduit par l'auteur, est paru d'abord en Grèce le 24 novembre 2025 chez Polis et a bénéficié d'un accueil critique rapide, documenté dans une revue de presse.

ASSIS LÀ SUR LA PLAGE — Hugo Gitton (Mythos) / Parution : 12 mai 2026 — 288 p. — 135 x 200 mm — 19,50 € — ISBN 979-10-980077-2-9

Pitch : Sur la petite île de Mageley, un pêcheur continue à répéter les gestes d'hier tandis que la mer se vide, que les liens se distendent et qu'un drame ancien continue de trembler sous le présent. Un roman épuré sur les effondrements intimes à l'ombre des déséquilibres contemporains.

Informations professionnelles

Distribution : Pollen — Auto-diffusion

Site : editionsauhasard.fr — Instagram : @editionsauhasard

Contacts presse

Amaury Joubert — amaury@editionsauhasard.fr — 06 31 57 39 17

Paul Giraud-Hanin — paul@editionsauhasard.fr — 06 24 72 30 86

Présentation de la maison

Notre identité : publier à dessein ce qu'on trouve au hasard.

au hasard est née d'une conviction simple : les textes les plus percutants nous tombent souvent entre les mains par surprise, sans qu'on s'y attende.

En tant que lecteurs, nous les accueillons avec curiosité, mais en tant qu'éditeurs, nous les sélectionnerons et les publierons avec exigence. Le hasard est la porte d'entrée et notre orientation littéraire est la boussole.

Notre ligne éditoriale : réhabiliter une littérature d'histoires.

Dans un paysage littéraire où la fiction peut apparaître négligée, nous voulons remettre les histoires et le jeu avec le réel au centre. Tous les sujets ont leur place chez nous, à condition qu'ils soient traités avec une originalité dans le fond, la forme, un regard neuf.

Si cet attachement à la fiction est notre fil conducteur, nous ne nous interdisons pas de publier toute sorte de récits tant qu'ils divertissent, questionnent, créent une connivence sans jamais sacrifier leur qualité littéraire.

Nos collections et notre manière de raconter

Trois collections, trois manières de raconter.

Notre catalogue s'articule autour de trois collections :

- **Mythos** : des textes ancrés dans des problématiques contemporaines, sociales, sociétales, économiques ou politiques, qui abordent un quotidien traversé par des enjeux plus grands que ceux qui le vivent ou encore qui donnent à voir une civilisation, à travers les vies « minuscules » de ses membres — dans une veine proche de ce que publie Le Sous-Sol.
- **Réel détraqué** : une signature éditoriale propre, développée en étroite complicité avec nos auteurs et conceptualisée par des universitaires, à la croisée du Dilettante et de Tusitala, du post-exotisme de Volodine et des textes du Wu Ming. Le réel détraqué, c'est la mécanique du monde qui continue de tourner, mais de travers. Ce n'est pas l'irruption du fantastique — c'est pire : c'est le réel lui-même, avec ses horloges bien réglées, qui au lieu de se dérégler, prennent feu.
- **Le Lab** : un terrain d'expérimentation pour explorer toutes les formes d'écriture et de narration, y compris hors du livre : textes sonores, podcasts littéraires, fragments numériques ou récits hybrides. Cette collection revêt une importance fondamentale pour nous. En effet, nous souhaitons éditer des histoires racontées dans des livres, mais il est capital pour nous de s'interroger sur la manière dont les histoires seront racontées demain, aussi bien sur le fond que sur la forme.

Nous lançons notre maison avec trois textes à l'identité propre, rédigés par des **primo romanciers**.

Nous prévoyons une sortie en librairie dès **mars prochain**.

Distribution : Pollen

Auto-diffusion

Présentation des fondateurs - Contacts

Nous sommes **Amaury Joubert** et **Paul Giraud-Hanin** deux professionnels du secteur public, passionnés de littérature. Dans le cadre de nos activités actuelles, nous avons notamment eu l'opportunité d'accompagner le Centre National du Livre (CNL) dans l'optimisation de sa politique de subvention dédiée au livre audio.

Nous avons lancé *au hasard*, il y a plusieurs mois, en nous entourant de partenaires (notamment une agence de communication : la ruelle) et en développant une approche cohérente avec l'ensemble de l'écosystème du livre. Nous avons engagé des discussions concrètes avec des acteurs de toute la chaîne pour construire une maison d'édition solide, innovante et connectée à la réalité du terrain. Nous souhaitons inscrire notre démarche dans le long terme et la nourrir de nos expériences et compétences.

Retrouvez-nous sur notre [site internet](#) ou sur [instagram](#).

Amaury

amaury@editionsauhasard.fr

06.31.57.39.17

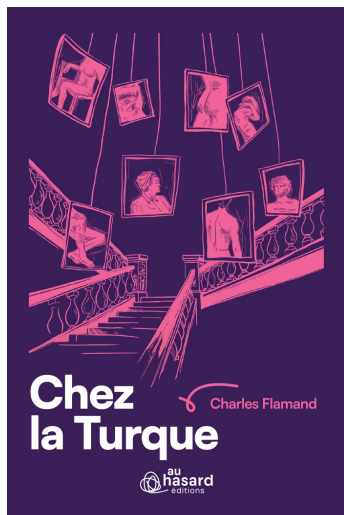

Paul

paul@editionsauhasard.fr

06.24.72.30.86

Chez la Turquie - Présentation

En une phrase

Un éboueur au chômage entre dans un manoir normand en ruine et accepte un pacte toxique avec “la Turquie” : poser pour ses toiles et écrire sa biographie (mensonges compris) — jusqu’à ce que cette mascarade lui fabrique, malgré lui, une famille et une place.

4ème de couv

Roland Magenta, jeune éphèbe et éboueur au chômage, accepte par hasard un emploi dans un manoir normand décrépi. La souveraine de ces ruines, qui se fait appeler la Turquie, lui propose un troc vénénéux : elle le peint, il écrit sa biographie — mensonges inclus — et peut-être héritera-t-il des clés. À force d’heures de pose, de toiles peinturlurées et de pages noircies, Roland retrouve une famille : comme si, sans même s’en apercevoir, il commençait à rester.

Construit comme un huis clos à ciel ouvert, le roman mêle absurde et émotion, burlesque et gravité, pour interroger la façon dont on invente sa place quand on n’en a pas vraiment.

Un thriller champêtre faussement léger où la Normandie devient un miroir tordu de nos quêtes d’appartenance.

Profils visés

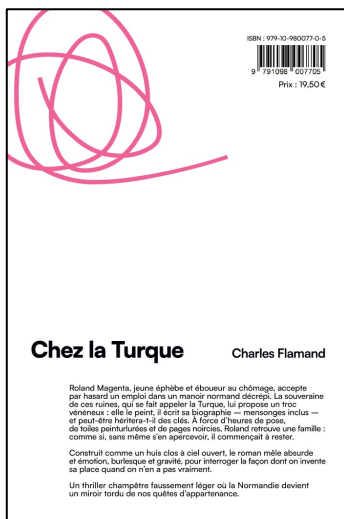
- **Cœur de cible (30—60 ans)** : lecteurs réguliers, curieux d’OVNIs narratifs, sensibles à l’humour + au fond émotionnel.
- **Frange (25—35 ans)** : recherche de romans **drôles, accessibles, rapides**, avec mystère et atmosphère.
- **Relais** : libraires indés, médiathèques (rural/Normandie), tables “inclassables”, prescripteurs culture pop / humour.

L’auteur :

Charles Flamand est l’auteur de *Mercœur*, le roman construit en temps réel. Une performance littéraire diffusée de semaine en semaine, sur les réseaux sociaux. Il est une plume régulière de Regain, le journal des campagnes.

En 2021, il auto-publie *À l’Ouest*, un poème en prose évoquant son lien avec le littoral et la mer, en collaboration avec le Studio Briand & Berthereau.

- Collection : Réel détraqué
- 19,5€
- 979-10-980077-0-5
- 232 pages
- Format : 135 x 200
- Sortie prévue au 12 mars 2026

Chez la Turquie - Argumentaire

Illustration reproduite dans le livre

Ce que le lecteur va vivre

- **Un suspense doux mais réel** : un mystère de manoir, une menace diffuse, une tension qui monte sans codes “thriller classique”.
- **Un plaisir de comédie trouble** : situations burlesques, répliques et décalages, puis des bascules émotionnelles.
- **Un attachement progressif** : le lecteur “s’installe” avec Roland, observe, soupçonne, s’amuse... et finit par être pris au sérieux.

Ce que ça raconte “au fond”

- **La quête d’appartenance** quand on n’a “nulle part” : comment on se fabrique une place, un récit, une famille.
- **Le pouvoir des histoires** : écrire une biographie (avec mensonges) devient une machine à fabriquer du vrai.
- **La dépendance affective et sociale** : le troc comme piège, l’hospitalité comme emprise, la tendresse comme danger.

Ce qui le distingue

- **Un “thriller champêtre” faussement léger** : ambiance rurale + drôle inquiétude + gravité qui affleure.
- **Un huis clos à ciel ouvert** (rare) : enfermement social/psychologique dans un décor de campagne sublimé.
- **Un roman inclassable** : le réel vacille sans basculer, à mi-chemin du conte, de la satire douce et du trouble.

Arguments

- **Un mystère de manoir + une relation de pouvoir** : on tourne les pages pour comprendre “le troc” et ses conséquences.
- **Drôle puis touchant** : on vient pour le burlesque, on reste pour l’attachement à Roland et la Turquie.
- **Original sans être opaque** : inclassable, oui — mais narratif, concret, très “scène”, très lisible.
- **Parfait en recommandation** : pour les clients qui veulent “un roman pas comme les autres, mais pas prise de tête”.

Chez la Turquie - Extrait

Derrière cette porte, je découvre le fameux atelier. Il sent le haschich, la gouache et le *white-spirit*. Sa propriétaire m'attend au milieu de ses peintures, ses estampes, ses coiffes balinaises, son art africain, ses livres anciens, ses bateaux en bouteille. Il y a encore mille autres détails offerts à mon regard, comme un vaste cabinet de curiosités éveillant la mienne avec toutes ses bizarreries. Il y a des carapaces de tortue, des soldats de plomb, des bébés alligators, des fossiles d'espèces disparues, des squelettes préhistoriques, des scarabées rhinocéros disposés un peu partout dans la pièce.

Elle représente cependant à mes yeux le spécimen principal de ce cabinet d'explorateur. Le dernier exemplaire vivant d'un monde perdu. Assise dans un fauteuil de velours, et une ambiance stratosphérique, avec en fond sonore *La marche pour la cérémonie des Turcs* de Lully, elle contemple par la fenêtre son impressionnant jardin, au premier plan duquel se trouve une roseraie aux buis impeccablement taillés, et aux roses encore vives malgré l'automne.

On croirait le salon colonial d'un ambassadeur au Levant. Elle y est assise comme une relique de la Belle Époque, vêtue d'une peau de loup gris qui rend indistinctes les formes de son corps. Elle dissimule son regard derrière des lunettes aux verres teintés. Mis à part son visage, lequel se trouve poinçonné par deux grains de beauté, aucun centimètre de sa peau n'est apparent. Son nez s'allonge d'une façon épatante. Et chaque narine a la largeur d'un embout d'aspirateur.

Elle porte deux gants de satin noir. Autour du cou, un foulard à motif léopard, quant à ses cheveux, ils sont couverts d'un turban pourpre que coiffe une plume pompeuse. À ses poignets, des bracelets d'or font du hula-hoop en clinquant à chaque mouvement. Un style de noblesse émane d'elle. Une forme de supériorité surannée. Et de sagesse énorme si j'en crois la longueur de ses lobes où brillent deux pierres semblables à celle qui orne le petit doigt de son intendant. Une sagaie se dresse à côté d'elle. Les traces pourpres sur la lame sont certainement causées par la rouille, toutefois elles ressemblent au souvenir d'une récente chasse. En plus d'être chasseuse, Madame doit être artiste, car elle tient dans sa main droite un fusain, et de l'autre, une Vogue fixée sur un embout d'ivoire. Elle se trouve assise à portée d'une toile installée sur un chevalet. Tout en modérant l'enthousiasme de Jean-Baptiste avec sa télécommande, elle s'éclaircit la gorge avant d'annoncer : « Les chaussures ! De dieu ! On les ôte et que ça saute ! »

Si partout ailleurs, la coutume veut qu'on se découvre la tête en entrant dans un endroit respectable, ici c'est l'orteil qu'on dévêtit. Je m'exécute aussitôt, docile et inquiet.

« Qu'il est mignon ce grand escogriffe ! On dirait Ulysse au début de son Odyssée ! Embrasse-moi, mon petit jeune... non ! Pas la joue, malheureux ! J'ai fait un ravalement de façade ce matin. La peinture est encore fraîche. La main plutôt. Baise-moi la main, comme un gentilhomme ottoman... dit-elle d'une voix feutrée, un brin autoritaire. »

Alors que je me dirige vers sa joue, je change soudain de direction pour prendre la main gantée qu'elle me tend d'un geste supérieur et désuet. J'y dépose mes lèvres, en signifiant l'instant précis du baiser par un petit bruit de bouche qui la fait frémir comme une carpe obèse.

« Je suis... je suis...

- Je sais qui tu es. Je vais te croquer.

- Comment ça ? »

(..)

« Jeune mâle entier à adopter ; imberbe, sportif, 1,82 mètre, 70 kilos, cheveux châtons, corps svelte, harmonieux, type caucasien. Roland Magenta, c'est ça ? Bienvenue au Château de la Vallée. Moi, c'est Zora. Zora tout court. Je n'ai pas de nom de famille car je l'ai abandonné en chemin. Mais tout le monde m'appelle la Turquie à cause de mon histoire. »

Par-delà le consentement - Présentation

Livre déjà publié en Grèce — dossier de presse disponible

En une phrase

Quinze ans après #MeToo, deux hommes que tout oppose — un masculiniste et un queer — se rencontrent et découvrent que leurs désirs concordent... jusqu'au jour où le "oui" ne suffit plus à dire la liberté.

4ème de couv

Quinze ans après #MeToo, le consentement est devenu la règle. Pourtant, un malaise persiste. S'il est clair qu'un non est un non, le oui reste un impensé. La rencontre d'Enzo et Emile trouble les certitudes. Tout oppose ces deux hommes. Leur trajectoire. Leurs valeurs. Leurs orientations. L'un est masculiniste. L'autre queer. Pourtant, leurs désirs concordent. Jusqu'à un certain point. Jusqu'à un certain jour.

Construit en miroir, nourri de fiction de l'intime autant que d'écritures du social, ce roman explore les angles morts du consentement et les contradictions du désir tout en redéfinissant les contours du masculin.

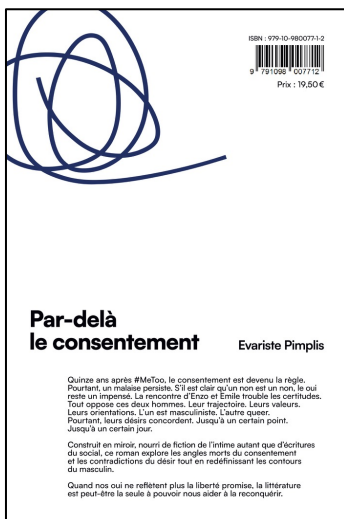
Quand nos oui ne reflètent plus la liberté promise, la littérature est peut-être la seule à pouvoir nous aider à la reconquérir.

Profils visés

- **Cœur de cible (18—40)** : lecteurs de littérature engagée / sociétale, milieux militants (féminismes, LGBTQIA+), étudiants, jeunes actifs, gens qui lisent pour comprendre leur époque.
- **Frangé (18—60)** : grand public attiré par "le roman dont on parle", par un sujet brûlant + une lecture rapide.
- **Relais** : librairies militantes, tables "débat de société", bookstagram/booktok orientés essais/romans politiques, milieux universitaires (SHS), médias/podcasts où l'on parle masculinité, sexualité, culture pop.

L'auteur :

Evariste Pimplis est né à Athènes en 1999. Diplômé de Sciences Po Paris, il concilie travail dans les politiques culturelles et travail littéraire. Par-delà le consentement est son premier roman.

- Collection : Mythos
- 19,5€
- 979-10-980077-1-2

- 176 pages
- Format : 135 x 200
- Sortie prévue au 12 mars 2026

Par-delà le consentement - Argumentaire

Ce que le lecteur va vivre

- **Une lecture “binge”** : nerveuse, directe, qui accroche par la rencontre et la montée de malaise.
- **Un trouble assumé** : zones grises, contradictions, désir qui déraile — sans puritanisme, sans simplification.
- **Un déplacement** : être forcé de “se mettre dans la peau” des deux, même quand c’est inconfortable.

Ce que ça raconte “au fond”

- **L’après-#MeToo côté intime** : ce que la loi encadre, mais ne règle pas (désir, emprise, injonctions, scénarios sexuels, honte).
- **Masculinité et impasses** : domination / soumission, “marché sexuel”, performance, peur du déclassement, quête d’échappatoire.
- **Le “je” qui devient collectif** : un roman qui sert de miroir au lecteur pour reconsidérer ses propres souvenirs, accords, silences.

Ce qui le distingue

- **Le dispositif en miroir** : deux points de vue / deux rationalités qui se répondent, et font surgir l’angle mort du “oui”.
- **Tension narration + réflexion** : une intrigue incarnée (rencontre, désir, bascule) et un questionnement social, sans basculer dans l’essai.
- **Refus des binaires (victime/bourreau, dominant/dominé, progressiste/réactionnaire)** : le livre travaille précisément là où c’est le plus difficile.

Arguments

- **Un sujet brûlant avec angle neuf** : pas “le non”, mais le oui — et ce qu’il cache parfois.
- **Deux personnages aimantables / contestables** : complexité qui permet l’identification sans justification.
- **Un roman qui fait parler** : parfait pour clubs de lecture, rencontres, médiathèques, tables thématiques.
- **Accessible et intense** : “ça se lit d’une traite”, mais ça laisse une traîne de questions.

Par-delà le consentement - Extrait

Livre déjà publié en Grèce — dossier de presse disponible

J'ai presque tout oublié de cette enfantine légèreté de l'être. Je me souviens surtout de l'horizon insatiable. Je me souviens courir. Des kilomètres et des kilomètres. Des lignes et des boucles. Je me souviens soulever. Des kilogrammes et des kilogrammes. Des lignes et des boucles. J'ai oublié les pourtours de mon esprit. Je n'étais plus qu'un corps. Dénudé. Vierge. Celui de l'enfance qui s'en va. Celui de l'adolescence qui vient. Celui qui doit soudain s'endurcir pour survivre à l'avalanche de contraintes que la sexualité naissante jette sur le flanc de l'horizon.

Un jour, je tombe par hasard sur une vidéo porno. Ma première vidéo porno. Je suis très jeune. « Blonde taille une pipe ». Je ne sais pas ce qu'est un site porno. Je ne retiens que ce titre. Je l'écris à chaque fois que je veux voir de telles vidéos. Puis j'efface de l'historique du navigateur ces mots derrière lesquels se cachent des visages de femmes filmées en plongée. Ces mots pensés pour exciter les mâles qui ont tant de mal à exciter mes pensées.

Adolescent, le mot homosexuel déborde de mon champ des possibles. Me l'appliquer est inimaginable. Pourtant, à posteriori, je me souviens en imaginer des choses. Des choses qu'une fois imaginées, j'enferme dans un petit coffre-fort. Un petit coffre-fort dont je cache la clé sous mon oreiller. Mon oreiller que je ne découvre qu'à la tombée de la nuit. La nuit, lorsque les berceuses manquent à l'appel.

Je ne rêve qu'avant de tomber dans les bras de Morphée. Une fois endormi, mes rêves tournent au cauchemar. Je me délecte donc de mes dernières minutes de conscience, celles au cours desquelles l'on choisit des bribes de rêves que notre cerveau nous autorise à confondre avec la réalité. Je rêve d'un grand frère dont les amis m'emmèneraient avec eux à la plage sur une grosse moto. Je m' imagine m'accrocher à un torse sec, à des abdominaux dessinés et rouler à toute vitesse en bord de mer, le vent dans le visage, un frisson dans le corps, vivant.

À l'approche de la frontière du sommeil, le film change. Je rêve de cette salle de technologie dont dispose mon collègue au sous-sol. Une salle vaste et sombre, dont chaque recoin est un effrayant mystère. Où des vieux PC s'enchaînent. Où l'on tape sur des matériaux pour tester leur résistance. Où l'enseignant prononce mal mon nom. Où les autres rient.

Je m' imagine, un soir, m'agenouiller au beau milieu de cette salle enfouie sous terre. J' imagine les garçons se moquant chaque jour de moi, ces garçons à côté desquels je me sens comme une merde, venir un par un dans la salle pour que je leur taille, moi aussi, une pipe, imitant les gestes millimétrés de ma blonde préférée.

J'en imagine des choses.

Assis là sur la plage - Présentation

En une phrase

Sur la petite île de Mageley, un pêcheur s'obstine à répéter les gestes d'hier tandis que **la mer se vide**, que **sa famille se disloque** et qu'un **drame ancien** continue de faire trembler le présent.

4ème de couv

Jacques, pêcheur, vit sur la petite île de Mageley, entre la mer qui se vide et les liens qui se distendent, c'est la bascule des mondes qui s'opère. Malgré tout, il continue à pêcher, s'entête à répéter les gestes d'hier alors que tout se défait doucement.

Autour de lui, chacun suit sa propre ligne de fuite. Mélusine, sa fille, envisage de quitter l'île. Son ex-femme Barbara s'enlise dans un combat pour redresser ce qui peut encore l'être. Reste aussi une absence. Un événement ancien qui a disloqué cette famille - et dont l'écho traverse le récit.

Assis là sur la plage pose un regard épuré sur la manière dont les grands déséquilibres contemporains entraînent des effondrements intimes.

Dans un monde qui perd lentement ses repères, ce roman est pour ceux qui cherchent à vivre encore un peu malgré les catastrophes et le deuil, jusqu'au bout.

Profils visés

- **Cœur de cible (35—60 ans)** : lecteurs de littérature contemporaine française, sensibilité écologique, attirés par les récits de territoires, la cellule familiale, le deuil, l'écriture "juste".
- **Frang** : amateurs de romans maritimes/insulaire ; jeunes adultes sensibles aux récits de crise ; lecteurs francophones de territoires insulaires (Bretagne, Corse, DOM-TOM, Québec...).
- **Relais** : libraires indé "littérature exigeante mais accessible", médiathèques, festivals éco-littérature/territoires, enseignants (thèmes analytiques riches : environnement, deuil, migration, politique locale).

L'auteur :

Hugo Gitton est né en 1998, à Grasse puis a passé l'essentiel de sa jeunesse dans le Périgord. Après des études d'ingénieur, il s'installe à Paris où il travaille dans la décarbonation des entreprises. Il dessine, il peint, écrit des nouvelles et des poèmes.

- Collection : Mythos
- 19,5€
- 979-10-980077-2-9
- 288 pages
- Format : 135 x 200
- Sortie prévue au 12 mai 2026

Assis là sur la plage - Argumentaire

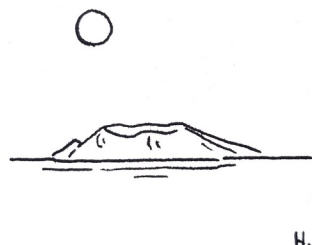

Illustration reproduite dans le livre

Ce que le lecteur va vivre

- **Une immersion lente et hypnotique** : rythme cyclique, petites variations, saisons — un livre qui “respire”.
- **Une mélancolie douce, sans cynisme** : pudeur, précision, émotion retenue.
- **Un choc discret mais durable** : le drame ancien, les lignes de fuite, et cette sensation de “fin d’époque” qui colle à la peau.

Ce que ça raconte “au fond”

- **Comment habiter un monde qui se défait** : continuer, renoncer, s’arracher, lutter.
- **Le deuil sous toutes ses formes** : d’un être, d’une famille, d’un lieu, d’un mode de vie — chaque personnage en incarne une facette.
- **Le politique à hauteur d’homme** : écologie diffuse (pas une thèse), inégalités, migrants en toile de fond — le contemporain qui s’infiltré dans l’intime.

Ce qui le distingue

- **Un réalisme poétique très travaillé** : crédibilité “d’ingénieur” + sensibilité d’artiste (patchwork de réalités pour rendre le faux vrai).
- **L’écriture du retrait** : tout passe par la suggestion, le détail, la justesse — loin de l’ironie et de l’effet.
- **Une île comme dispositif narratif** : peu de lieux, peu de personnages, forte densité émotionnelle ; l’isolement rend visibles les fractures.

Arguments

- **Pour ceux qui veulent être touchés sans pathos** : émotion tenue, grande justesse.
- **Un roman de l’époque, sans slogan** : écologique et politique par la situation, pas par le discours.
- **L’île comme loupe** : on voit tout — la ressource qui s’épuise, la famille qui se défait, le deuil qui travaille.
- **Une scène forte + un livre de rythme** : pas “plein d’action”, mais une tension sourde qui avance par micro-déplacements.

Assis là sur la plage - Extrait

Lui, il démarrait sa journée, il avait pris un peu de retard, il était arrivé sur la plage et avait découvert là allongés dans le sable, bousculés par les vagues, les cadavres d'une quarantaine de personnes. Des gens, avec des vies. Des gamins aussi. Ils avaient jamais trouvé qui c'étaient, ils avaient crevé dans l'eau comme des moins que rien. Une barque de fortune remplie à ras-bord, évidemment ça pouvait pas. Une tempête avait éclaté. L'eau était glaciale, malgré les beaux jours, la mer à Mageley il y faisait jamais chaud. Alors forcément, Jacques, il ne s'en était jamais remis.

Il pensait presque tous les jours à ça, à ce moment, cette journée. S'il s'était levé rien qu'un peu plus tôt, s'il avait pas traîné. Il aurait voulu en sauver au moins un. Quarante personnes, il les avait traînées hors de l'eau, certaines étaient prises dans des débris, des filets, des corps bloqués contre des bateaux. Il avait pas eu les mots, pas la capacité de dire ce qu'il ressentait ce jour-là. Il y retournait toujours en cauchemar. Chacun de ses pas le ramenait là sur la plage. Assis au milieu de tous ces corps. Cet enfant et ses yeux grands ouverts qui le regardaient, lui imploraient de l'aider. Trop tard, il était déjà mort. Cette jeune fille, les cheveux roux se mêlant à l'écume, aux algues, les bras blancs. Des veines bleues parcourant son corps. Le froid avait pris sa part. Leurs lèvres étaient violettes. Tous avaient une vie de prévue, des rêves d'aventure, des rêves de liberté.

Jacques il était resté là aussi avec eux, ses rêves avaient pas dépassé la plage.

Par-delà le consentement

Evariste Pimplis

Sortie le 12 mars 2026

REVUE DE PRESSE

1. PRÉSENTATION DU LIVRE

Par-delà le consentement

 Evariste Pimplis

 au
hasard
éditions

1. PRÉSENTATION DU LIVRE

Evariste Pimplis a écrit *Par-delà le consentement* en français. Franco-grec, il a lui-même traduit ce premier roman en grec.

Pour des questions de calendrier éditorial, le roman est paru en premier en Grèce, le 24 novembre 2025.

Il a été publié par la maison d'éditions Polis, maison de littérature générale publiant des grands noms de la littérature grecque, des traductions de littérature française (Lilia Hassaine, Eric Vuillard, Adèle Yon, Patrick Modiano, Alain Damasio, Constance Debré, Alice Zeniter...) et internationale (Lazlo Kraszhanorkai, Jonathan Coe, Russel Banks, James Baldwin, Philip Roth...). Il a rapidement été promu dans les librairies grecques et a reçu un accueil critique favorable particulièrement rapide pour un premier roman, suscitant des débats intellectuels à travers la presse grecque.

ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ ΠΙΜΠΛΗΣ

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΟΛΙΣ

2. EXTRAITS DE PRESSE

Interviews

LiFO :

LiFO est un magazine hebdomadaire distribué dans les lieux culturels et de sortie des grandes villes grecques. Il est tiré à 500k exemplaires hebdomadaires, bénéficie de 165 k abonnés sur Instagram et est un des 10 sites web les plus visités en Grèce.

TALK OF THE TOWN

93'

ME ΤΟΝ

Ευάρεστο Πιμπλή

ΣΥΝΕΤΕΥΝ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΑΔΟΡΑΚΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΑΒΗΣΙΝΗΣ ΚΗΝΕΔΕΚΑ

Ο πρωτοεμφανιζόμενος συγγραφέας μιλά στην LiFO με αφορμή το βιβλίο του «Πέρα από τη συνείδηση» για μερικά από τα πιο δύσκολα ζητήματα της εποχής: τη βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα.

ΣΥΝΑΡΧΗΤΗΣ ΓΑΛΕΣΑ, ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΙ: Κάπως έτσι μπορεί να αποτύπωση καμιά το δίσεκτο ή συνείδηση, το νηματούχο του Ευάρεστο Πιμπλή στη σύγχρονη λογοτεχνική σκηνή. Σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης, ο Πιμπλή επιλέγει να μιλάει στους ανθρώπους αλλά με τη συγγραφή αλλά να την αφοσιώσει. Με όρεξη αμυδρά, παλαιά και νεότερη βιβλία προσκαλεί, εξετάζει τις αντιθέσεις της επιθυμίας και τις πίκες που συχνά κρύβονται πίσω από τη γοητεία της φωνταίωσης. Συστήριμα, από από την άδεια και εκείνος από το φυσικό, επιμελημένα διαμορφωμένα του στο Πιμπλή, όπου έτσι, γράφει και εργάζεται στην ξένη βιβλιοθήκη της Γαλλίας. Από τον αρχι φωνταίω τον για ακαθόν λήστευσης δεν ληστεύει ως καταφύγιο αλλά ως εργαλείο αντιστοίχησης, ένα παρό όσον μπορεί να διακρίνεται τα επιρροιακά εργαλεία που συχνά οι περισσότεροι απέρχονται. Η γραφή του, άλλως κοστήρη

TALK OF THE TOWN

93 λεπτά με τον Ευάρεστο Πιμπλή

και άλλες κοινές, φιλίες, τα όρια της ταυτότητας φύλου, την ένταση μεταξύ φωνταίωσης και κοινωνικών κανόνων, καθώς και τις διάφορες πτυχές που διαμορφώνουν την επιθυμία στη σύγχρονη εποχή. Στη συνέντευξη που ακολουθεί, μιλά για την επεξεργασία για τα ταπεινά σημεία της φωνταίωσης, για τη βία μέσα στη φωνταίωση και τον νέο πούκαρινο που κρύβεται σε πολλά γρήγορα περιβάλλοντα. Αναφέρεται στην Γαλλία και στον τρόπο με τον οποίο διαδίδει η αντιστάσταση σε εποχές σαν αυτή των ημερών του. Και, με μια πρώτη που προβάλλει αντιστάσεις, αναφέρεται ακόμη για τη ζωή στη Γαλλία, για τη λήψη ρουλετό που κυκλοφορεί το βιβλίο και τη γιορτή, για την εθνοραστη που γρήγορα στην εποχή των social media αλλά και για το τι σημαίνει σήμερα να είσαι άνδρας.

— Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα. — Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα. — Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα.

— Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα. — Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα.

— Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα. — Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα.

— Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα. — Τι ήταν αυτό που σε ώθησε να γράφεις ένα μυθιστόρημα που περιλαμβάνει ιστορίες από τη συνείδηση, σε μια εποχή όπου το κείμενο έχει αναδιαμορφώσει τον εμβληματικό χώρο από τη λογοτεχνία, τη βία και τα όρια της συνείδησης. Στην εποχή αυτή, η βία μέσα στη φωνταίωση, τον νέο πούκαρινο, τα όρια της επιθυμίας και την εθνοραστη, συνεχώς μεταβαλλόμενη έννοια του τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα.

Νέστερος, ήθελα πάλι δούλο να είμαι ένα αγορά όπως δια τ' άλλα. Σήμερα, βιώνω την ανδρότητα όπως το επιθυμώ, ίδεσθαι, δεν θα έπρεπε να υπάρχει μία μοναδική αντίληψη στο τι σημαίνει να είσαι άνδρας σήμερα.

Το βιβλίο «Πέρα από τη συνείδηση» είναι από τα καλύτερα που έχει γράψει ο Πιμπλή.

2. EXTRAITS DE PRESSE

Interviews

Extrait de l'introduction :

Langage audacieux, écriture moderne et questionnements contemporains : c'est ainsi que l'on pourrait résumer *Par-delà le consentement*, le premier roman d'Evariste Pimplis sur la scène littéraire contemporaine. À une époque où le mouvement #MeToo a profondément reconfiguré le débat public autour de la sexualité, de la violence et des limites du consentement, Pimplis choisit de ne pas simplement s'inscrire dans la discussion, mais de la mettre à l'épreuve. Dans un style à la fois incisif, politique et profondément personnel, il explore les contradictions du désir et les zones d'ombre qui se dissimulent souvent derrière la rhétorique du progrès.

Nous avons échangé — moi depuis Athènes, lui depuis son appartement lumineux et soigné à Paris où il vit, écrit et travaille à la Bibliothèque nationale de France. Dès les premières minutes, il est apparu clairement que, pour Pimplis, la littérature ne fonctionne pas comme un refuge, mais comme un outil de réflexion : un espace où formuler les questions dérangeantes que beaucoup préfèrent éviter. Son écriture, tantôt tranchante, tantôt cynique, éclaire les frontières de l'identité de genre, la tension entre fantasme et normes sociales, ainsi que les pressions souvent imperceptibles qui façonnent le désir à l'époque contemporaine.

Sources :

https://www.lifo.gr/culture/vivlio/eyarestos-pimplis-i-idoni-simera-tromazei-kai-ayto-leei-polla-gi-a-emas#goog_rewarded

<https://www.courrierinternational.com/notule-source/lifo-athenes>

2. EXTRAITS DE PRESSE

Interviews

To Vima :

Journal du dimanche (La Tribune) centriste. Questionnaire dans les pages “Nouvelles époques” qui donne chaque semaine la parole à une jeune personnalité émergente.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Ευάρεστος Πιμπλής

«Η ελευθερία δεν βρίσκεται αναγκαστικά στο περιθώριο»

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Ιστορία και Πολιτικές Επιστήμες στη Σοβρόννη και εξειδικεύτηκε στον ψηφιακό μετασχηματισμό της πολιτικής πολιτικής στη Σχολή των Po Paris. Το κείμενο από τη συνέντευξη είναι το πρώτο του μυθιστορήμα και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πόλις

9. Με τι δεν έχετε συμφωνήσει ποτέ στη ζωή σας σχετικά με συμφωνίες;

«Με το ότι εκεί τότε είχαμε το μέλλον».

10. Τι θα λέγατε πως απαντά καλύτερα στις υποθέσεις μας σήμερα; Η φιλοσοφία; Η τέχνη; Η θρησκεία;

«Όλα αυτά».

11. Ποιο πρόσωπο, ιστορικό ή από τον σύγχρονο κόσμο, θα επέλεγες ως πρότυπο ως σύμβολο;

«Επιλογές μου είναι ο Σαρτρ και ο Ντενταί. Γιατί ο Σαρτρ είναι ο άνθρωπος που κατάφερε να βάλει τον άνθρωπο στο κέντρο της ζωής. Ο Ντενταί είναι ο άνθρωπος που κατάφερε να βάλει τον άνθρωπο στο κέντρο της ζωής».

12. Οι γενιές έχουν τον χρόνο τους. Και για ποιον λόγο;

«Γιατί ο χρόνος είναι ο χρόνος της ζωής. Ο χρόνος είναι ο χρόνος της ζωής. Ο χρόνος είναι ο χρόνος της ζωής».

13. Ποια συμβουλή ζωής θα δίνετε στον φίλο σου;

«Μην φοβάσαι τον χρόνο. Ο χρόνος είναι ο χρόνος της ζωής. Ο χρόνος είναι ο χρόνος της ζωής».

14. Και ποια αντίδοτο θα σου δώσει στον φόβο σου;

«Μην φοβάσαι τον χρόνο. Ο χρόνος είναι ο χρόνος της ζωής. Ο χρόνος είναι ο χρόνος της ζωής».

15. Θα συμβουλεύατε πως είδη, τελικά, είναι πολιτική;

«Ναι, είναι πολιτική. Είναι πολιτική. Είναι πολιτική».

1. Ο κόσμος στα δικιά σας μέτρα προχωράει γρήγορα ή αργά;

«Η ζωή του κόσμου είναι πολύ γρήγορη. Η ζωή του κόσμου είναι πολύ γρήγορη. Η ζωή του κόσμου είναι πολύ γρήγορη».

2. Οι πιο προσδοκώμενα σημεία γίνεται αντιληπτά στο μέλλον;

«Δεν νομίζω. Η πρόβλεψη είναι πολύ δύσκολη. Η πρόβλεψη είναι πολύ δύσκολη. Η πρόβλεψη είναι πολύ δύσκολη».

3. Υπάρχει κάποιο πολιτικό γεγονός το οποίο θα θεωρούσα ως σημείο που ο κόσμος θα αλλάξει;

«Ναι, υπάρχει. Υπάρχει. Υπάρχει. Υπάρχει».

4. Εγκυκλοπαιδικά κάποια πολιτική που πελαδίζει στην πορεία του χρόνου;

«Ναι, υπάρχει. Υπάρχει. Υπάρχει. Υπάρχει».

5. Ποιο βιβλίο σχετίζεται με την πολιτική που συζητάμε σήμερα;

«Το βιβλίο του Ντοστογιέφ «Ο αδελφός Καραμαζόφ».

6. Ποιο βιβλίο σχετίζεται με την πολιτική που συζητάμε σήμερα;

«Το βιβλίο του Ντοστογιέφ «Ο αδελφός Καραμαζόφ».

7. Υπάρχουν πάσης αντιπροσώπων ιδέες;

«Ναι, υπάρχουν. Υπάρχουν. Υπάρχουν. Υπάρχουν».

8. Ποιο βιβλίο σχετίζεται με την πολιτική που συζητάμε σήμερα;

«Το βιβλίο του Ντοστογιέφ «Ο αδελφός Καραμαζόφ».

Από το αρχείο των Νέων Εποχών

Μάρκος Πάμπλης

22 Ιανουαρίου 2000

Η ομοταξία των ψευδών

Μια απ' τις πιο σημαντικές αλλαγές είναι το φέρε. Είναι να πω, η κυρίαρχη της ψευδοπολιτικής. Είναι να πω, η κυρίαρχη της ψευδοπολιτικής. Είναι να πω, η κυρίαρχη της ψευδοπολιτικής

2. EXTRAITS DE PRESSE

Interviews

Bookpress :

Magazine littéraire en ligne, détenu par la plus grande librairie d'Athènes (Politeia). Interview dans la rubrique réservée aux primo-romanciers.

BOOKPRESS
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ // ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ

Ευάρεστος Πιμπλής: «Έγραψα δεκαεπτά εκδοχές του μυθιστορήματός μου, πριν από την τελική»

9 Ιανουαρίου 2026

Ο Ευάρεστος Πιμπλής μας συστήθηκε πρόσφατα με το μυθιστόρημά του «Πέρα από τη συναίνεση» (εκδ. Πόλις).

Sources :

<https://bookpress.gr/sinenteuxeis/proto-vima/24806->

Avgi :

Présentation par Evariste Pimplis en 500 mots de son roman + extrait

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Efsyn (Le Journal des Rédacteurs)

:

Principal quotidien de gauche.

Le dernier samedi de l'année, le supplément culturel a présenté les 25 personnalités qui ont marqué le paysage culturel en Grèce en 2025 parmi

Sources :

https://www.efsyn.gr/nisides/495514_ta-25-prosopa-toy-2025#goog_rewarded

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

“Pour conclure 2025, nous avons choisi — non sans peine — parmi de nombreux créateurs talentueux et remarquables, 25 artistes qui ont fait le plus parler d’eux ces derniers mois ou qui ont particulièrement retenu notre attention, laissant une empreinte durablement positive sur l’année qui s’achève.”

Texte entier :

À la toute fin de l’année, le jeune Evariste Pimplis, 26 ans, résident permanent en France, s’est présenté au public grec avec son roman *Par-delà le consentement* (éditions Polis). Le thème à lui seul prédispose le lecteur à découvrir un auteur formé dans un pays où les problématiques issues de l’après-#MeToo de la culture woke ont dépassé le cadre de l’évidence et se sont élevées à un niveau plus philosophique et profond, mettant chacun face à ses responsabilités mais aussi à ses impasses.

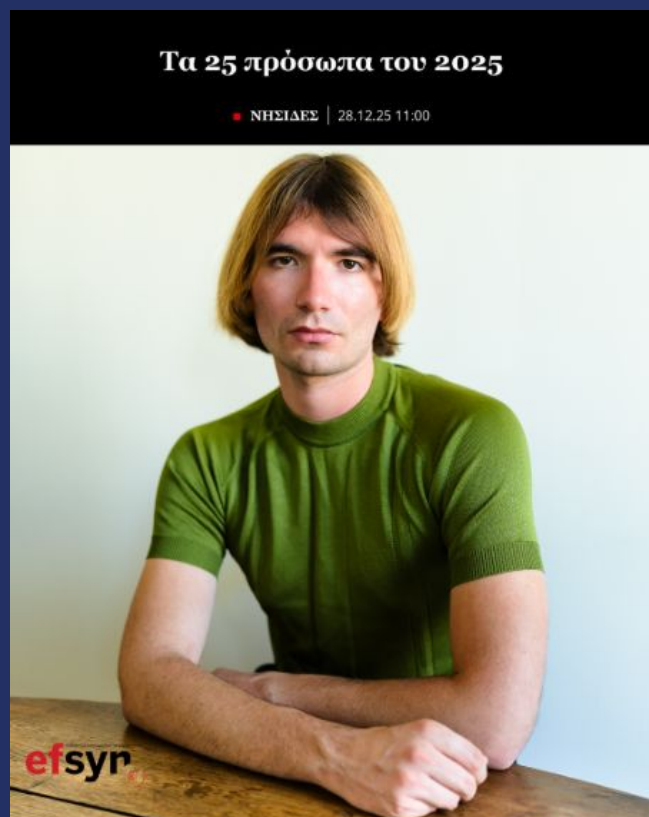
Même si l’action se situe quinze ans après le #MeToo, Pimplis, avec une maturité littéraire et linguistique remarquable qui balaye le stéréotype du jeune auteur débutant, décrit de manière plurielle les impasses contemporaines d’une société où le consentement est devenu un principe incontournable, mais dont la fluidité est proportionnelle à celle de l’expression de la sexualité. C’est là que se situe le problème qui piège les deux protagonistes : le macho Enzo, musclé et athlétique, « fossile » de siècles de patriarcat et fils de parents baignés dans ce système, et le gay et éveillé Émile, qui croit savourer consciemment la violence dans le sexe. Lorsque leurs chemins se croisent, la suite sera violente, et, aidée par les réseaux sociaux, donnera naissance à un nouveau mouvement prenant la forme d’une avalanche, obligeant intellectuels, psychanalystes et sociologues à se positionner sur la question des limites du consentement et de la sexualité.

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Le thème extrêmement actuel et intéressant que Pimplis développe se décline en deux chapitres à travers les monologues des deux héros, entrecoupés du dialogue fictif déclenché par le nouveau mouvement dans la presse française.

Au-delà de la preuve d'un nouveau talent littéraire, le roman de Pimplis laisse ouverte non seulement la question du « consentement » au niveau intime, mais aussi celle de sa nature même (il pourrait se lire comme une tragédie philosophico-comique noire). De plus, il est écrit par un auteur qui possède une connaissance profonde de la littérature française et de ses tendances, si bien que *Par-delà le consentement* peut également se lire comme un dialogue entre Michel Houellebecq et Edouard Louis. Une première proposition impressionnante d'un auteur dont il semble certain que nous entendrons encore parler longtemps.

Ta nea :

N.B. : le terme intimité n'existe pas en tant que tel en grec. Evariste Pimplis a proposé un terme qui a été repris par la critique et même discuté sur les blogs de dictionnaires et de linguistique.

Extrait critique :

Il s'agit d'une première œuvre particulièrement intéressante, tant par son sujet que par les questionnements qu'elle soulève et par sa construction romanesque — une entrée en littérature à la fois prometteuse et résolument convaincante.

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Kathimerini :

Plus grand quotidien en termes de ventes, ligne politique de droite (équivalent du Figaro)

Titre : Les travers de la rectitude

Critique croisée de *Par-delà le Consentement* d'Evariste Pimplis et de *Panorama* de Lilia Hassaine.

Extrait :

Ayant pour cadre narratif une France future ultra-conservatrice, Hassaine et Pimplis dépeignent avec ironie les névroses d'une société éveillée, dominée par des défenseurs acharnés des droits, des activistes et autres indignés, toujours pressés de dénoncer la moindre transgression fantasmée.

[...]

Plus qu'un roman, le livre de Pimplis se présente comme un essai sur les zones inexplorées contenues dans le « oui » et sur les « non » imperceptibles qui le minent. Pimplis aborde les contradictions psychiques intériorisées dans le consentement, des contradictions qui définissent l'identité d'un individu.

Dans la partie essayistique de l'ouvrage, qui est également la plus solide, il réfléchit à la sexualité en lien avec les impératifs sociaux et les normes de genre, explorant une perspective politique des comportements sexuels. Selon sa logique, même les comportements consensuels résultent de l'influence de la société sur la construction des désirs sexuels. Pouvoir et soumission apparaissent ainsi comme des conséquences de préjugés intériorisés, inséparables des structures sociales dominantes.

[...]

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Si le régime de la Transparence était obsessionnel avec sa « purification morale », la société française imaginée par le tout jeune Evariste Pimplis (né en 1999) dans son livre *Par-delà le consentement* (Polis, 2025) se montre tout autant hypersensible à l'éthique.

Dans la France de 2032, après une dérive radicale du mouvement #MeToo, les mâles macho sont traqués. Enzo Pannequin, un jeune homme de trente-deux ans, se retrouve soudain exilé hors de la pyramide sociale qui, depuis des siècles, voulait les hommes dominants. Après l'extrême féminisme consolidé par la tournure radicale de #MeToo et l'apparente « instauration d'une dictature woke », son genre se voit marginalisé. Le moindre geste pouvait être dénoncé. Sa sexualité risquait d'être criminalisée. « Personne ne me connaît, mais tous m'accusent avec facilité d'être sexiste, homophobe et toxique. »

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ

Της ΑΝΝΑΣ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

Πώς θα ήταν, άραγε, η ζωή σε μια κοινωνία με, όπως στον αυτό, άδικες τάξεις και ιδιαιτερότητα, με τις κορτές και τις λείψεις μιας μες σε κοινή βία και το πόδι μιας να κρινόταν από τον απανωδότη; Έντελες, πόση «αμφιβολία» ανέλκυμε;

Τα στραβά της ορθότητας

Τον περασμένο Νοέμβριο μια διασκάδα από το Λουτράκι έκανε επίσημη καταγγελία στην αστυνομία εις βάρος ενός εξάχρονου μαθητή της, τον οποίο κατηγορούσε για άσεμνη θύμηση στο στάδιο της. Η ευαίσθητη διασκάδα εξήγαγε τη χειρονομία του αγοριού σαν σεξουαλικά κακοποίηση, προβαίνοντας μάλιστα στη διάγνωση πως ο εξάχρονος ήταν δύναμις ένας «μελάνθρας βιαστής». Το επεσώδιο θα ήταν φαιδρό, αν δεν δικαιωνόταν η ακραϊότητα ενός μικρού παιδιού. Ευτυχώς επικράτησε η σύννεση και δεν δόθηκε συνέχεια στις αιτιάσεις της προσβεβλημένης διασκάδας.

Αντίθετος, στη λογοτεχνία τα πράγματα μπορεί να πάνε πολύ στραβά. Στις 6 Σεπτεμβρίου 2048 ο δωδεκάχρονος Ζιλ Περτιέ καταδικάστηκε σε επταετή κάθειρξη με την κατηγορία της απόπειρας βιασμού. Έκκε δαπάνε με μια φύλη του σε ένα κρεβάτι-σαρκοφάγο, είχαν πατήσει και οι δύο το κομπλί της συναινεσης, αλλά εφωρκά το κορίτσι άλλοτε γνώμη. Στην άμυνα πολιτεία, που ανεγείρει στο μυθιστόρημά της «Πανόραμα» (Πόλις, 2025, μτφρ. Μαρίαννα Μαντά) η Λίλια Hassaine (γεν. 1991), κυβερνά το καθεστώς της διαδόντας. Όλα τα κτίρια είναι γυάλινοι κύβοι και ο ένας γείτονας εποπτεύει ανεμπόδιστα τον άλλο. Σε αυτή τη γυάλινη, από παντού ορατή, πολιτεία έχει αποκολληθεί κάθε ενδεκόμενο bias και εγκληματικότητα. Κάθε γυναίκα μπορεί να κυκλοφορεί τα βράδια άφοβα, καθώς «οι άνδρες—αυτά τα αποκρουστικά όντα—δεν θα μπορούσαν να τη βιάσουν ούτε να τη χτυπήσουν αν βρεθεί μόνη μαζί τους».

Ο έρωτας στο κουτί
Τα κρεβάτια - σαρκοφάγοι είναι αντικαταστάσει τις συζυγικές κούνιες. Τα κομπλιά στο σθερένο τους κορφομα διασφαλίζουν την αμοιβαία συναινεση. Το ευρηματικό έπιπλο αρεσών απέτρεπε την κακοποίηση και αρετέρου προστάτευε την ιδιωτικότητα. «Η βία είναι απλά ο ένας παρτίο μετά τον άλλο πιέζει τον διακόπτη—γεγονός που εξασφαλίζει ότι υπάρχει συναινεση—και το κρεβάτι κλείνει σαν κουτί». Προφανώς ο Ζιλ δεν είχε προλάβει να αποκαλέσει στους μηχανισμούς της συναινεσης. Η βία είναι απλά ο ένας παρτίο μετά τον άλλο πιέζει τον διακόπτη—γεγονός που εξασφαλίζει ότι υπάρχει συναινεση—και το κρεβάτι κλείνει σαν κουτί».

Προφανώς ο Ζιλ δεν είχε προλάβει να αποκαλέσει στους μηχανισμούς της συναινεσης. Η βία είναι απλά ο ένας παρτίο μετά τον άλλο πιέζει τον διακόπτη—γεγονός που εξασφαλίζει ότι υπάρχει συναινεση—και το κρεβάτι κλείνει σαν κουτί».

Ο έρωτας στο κουτί

Τα κρεβάτια - σαρκοφάγοι είναι αντικαταστάσει τις συζυγικές κούνιες. Τα κομπλιά στο σθερένο τους κορφομα διασφαλίζουν την αμοιβαία συναινεση. Το ευρηματικό έπιπλο αρεσών απέτρεπε την κακοποίηση και αρετέρου προστάτευε την ιδιωτικότητα. «Η βία είναι απλά ο ένας παρτίο μετά τον άλλο πιέζει τον διακόπτη—γεγονός που εξασφαλίζει ότι υπάρχει συναινεση—και το κρεβάτι κλείνει σαν κουτί».

Προφανώς ο Ζιλ δεν είχε προλάβει να αποκαλέσει στους μηχανισμούς της συναινεσης. Η βία είναι απλά ο ένας παρτίο μετά τον άλλο πιέζει τον διακόπτη—γεγονός που εξασφαλίζει ότι υπάρχει συναινεση—και το κρεβάτι κλείνει σαν κουτί».

ροίμνοι. Στο καθεστώς της διαφάνειας ισχύει ακριβώς το ίδιο. Πίσω από τα διάφανα τζάμια όλοι εκτίθενται και συνάμα εκθέτουν. Τίμωροι και θύματα την ίδια στιγμή. Παγκυβερνούν στο πρόταγμα μιας εκονοκίς ευταλίας, που γρήγορα ξεφύγει από την ψευτιά της. Πρόκειται για μια αδέκαστη, κυρίως όμως ψευδοετήρη κοινωνία, οι θεσμοί της οποίας απορρέουν από τα δόξια και διαμνημόνευμα στα social media. Αλλάστε η εγκοπή της του καθεστώτος προλάβει από μια εξέγερση στο Διαδίκτυο. Ένας εξαγριωμένος ινφλουένσερ και «καμά εκαιτοστή γυναικίς, όλες μέλα ενός σωματείου θρημάτων συλλογικής κακοποίησης» προτάρτησαν το 2029 στη Νέα Γαλλική Επανάσταση.

Το μυθιστόρημα της Ασέν, ένα συνταρακτικό αστυνομικό θρίλερ, αναδεικνύει τα σκοτεινά σημεία της απόλυτης ορατότητας. Άλλαξη και αποψήλωμένη από κάθε δυστη-

Κινηματικές
δημοκρατικές κτισημένες
στα σθερά θεμέλια της
κοινωνικής δικτύωσης,
της απόλυτης έκθεσης
και της «εξουσίας»
του ψηφιακού όχλου.

τικό κίνδυνο, η ίδια η ζωή εφευρέσκει τη φρίκη που τις αναλογεί. Μια ζωή διάεγερση, που εξοβελίζει με τεχνάσματα το σκοτάδι, καταπνίγει απάνθρωπα, τερατώδεις. Η όδον και η αδισόρεια παραμένουν ανεκτίμητα θεματικά στοιχεία της ύπαρξης.

Ανδρες υπό διωγμόν

Αν το καθεστώς της διαφάνειας ήταν ψυχαναγκαστικό με την «ηθική εξυγίανση», το ίδιο υπερευαίσθητο στην ηθική είναι και η γαλλική κοινωνία που φαντασμένηται ο πρωτοφανοζόμενος Ευδρότος Πιμπλίσ (γεν. 1999) στο βιβλίο του «Πέρα από τη συναινεση» (Πόλις, 2025). Στη Γαλλία του 2032, έπειτα από μια ριζοσπαστική εκτροπή του κινήματος #MeToo, τα μέσο αρσενικά τελούν υπό διωγμόν. Ο Ενζό Παντενέ, ένας νεαρός άνδρας τριάντα δύο ετών, νιώθει αίφνης εξόριστος από την κοινωνική πυραμίδα που επί αιώνες ήθελε τους άνδρες κυρίαρχους. Μετά τον ακραίο φεμινισμό που εδραιώθηκε με την εξαιρεματικό τροπή του κινήματος #MeToo και τη διαφανισμένη «επιβολή μιας woke δικτατορίας», είδε το είδος του να περιθωριοποιείται. Η παραμικρή κίνηση μπορούσε να καταλήξει σε καταγγελία. Η σεξουαλικότητα του κινήσεως να θεωρείται πανηκά κολάση. «Κοιτείς τους δεν με ξέρει, αλλά όλοι

τους με αποκαλούν με ευκολία σεξιστή, ομοφοβικό και τοξικό».

Καταπίεση του πάθους

Ο Ενζό κάνει απόρροια την εγγενή του εξουσία, την απύλο κυρίαρχου. Είχε εγκλωβιστεί στις «προσταγές του διακόπτη φεμινισμού», που με τη σειρά του συνέτεινε στη «γενικευμένη δυσφορία απέναντι στη σεξουαλικότητα». Το #MeToo είχε αποτέλεσμα μια πονηρική καταπίεση του πάθους, άσχετα με τη συναινεση. Σε αυτό το κλίμα η θέση των ανδρών είχε καταστεί εξαιρετικά επισφαλής. Αλλά και οι γυναίκες φοβόταναν. «Ήμασαν όλοι φοβισμένοι. Οι μεν ως πιθανοί βιαστές και οι δε ως πιθανές βιασμένες».

Στη μυθολογική κοινωνία, πολιτειακή κορυφίδα της πολιτικής ορθότητας, οι μόνοι που φαίνονταν διατεθειμένοι να υποστούν στο σώμα τους τη σεξουαλική βία των πλέον αρρενωπών αρσενικών ήταν οι ομοφυλόφιλοι. Ετσι, ο Ενζό δεν διατάζει να ενδώσει στην ομοφυλοφιλία, προκειμένου να ανακτήσει τη σεξουαλική του υπεροχή. Τολμά, ο Ενζό, όπως ο Ζιλ, δεν απορρίπτει τη φύλη. Μια μέρα κοιτάει σε ένα καφέ τον Εμίλ, εραστή του για μια νύχτα, προκαλώντας εκπληκτικές λογαριαστές στο social media. Ο Εμίλ είχε συναντήσει στην καθημερινότητά του στη διάρκεια της σεξουαλικής πράξης. Εξά, όμως, από το πλάσι στο πλάσι συνεντεύσεις, δεκαδόκοι μια υπόσταση ισόβαρη με εκείνη του Ενζό. Περισσότερο από μυθιστόρημα το βιβλίο του Πιμπλίσ είναι ένα δοκίμιο για τις αδισόρυντες ζώνες που ενυπάρχουν στο «ναι», για τα αδιόρατα «όχι» που το νερκοθετούν. Ο Πιμπλίσ μιλάει για τις ψυχικές αντινομίες που εσωτερικεύονται στη συναινεση, αντινομίες που ορίζουν την ταυτότητα ενός ατόμου. Στο δοκίμιο, ακό μέρος του βιβλίου, που είναι και το πιο στενό, στοχάζεται τη σεξουαλικότητα σε συνάρτηση με τις κοινωνικές επιταγές και τα έμφυλα πρότυπα, διεκρινώντας μια πολιτική θεώρηση των σεξουαλικών συμπεριφορών. Συμμόνωμα με τη συλλογιστική του, ακόμη και οι συναινετικές συμπεριφορές προκύπτουν από την επιρροή της κοινωνίας στην κατασκευή των σεξουαλικών επιθυμιών. Η Εξουσία και η υποταγή συνιστούν απόρροιας εσωτερικευμένων προκαταλήψεων, συμφορών με τις κυρίαρχες κοινωνικές δομές.

Με κέντρο των αφηγήσεων τους μια υπεραρτηματική μελλοντική Γαλλία, η Ασέν και ο Πιμπλίσ διεκτραγουδούν την νεωρόσας μιας αφηνισμένης κοινωνίας, κυριαρχημένης από δικαιωματιστές, ακτιβιστές και λοιπούς αγανακτισμένους, που πείνουνται να καταγγείλουν κάθε φανταστικότητα οδικοπραξία.

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Xaniotika Nea - Les nouvelles de La Canée (Quotidien Crétois)

Extrait :

Et plus que tout autre chose dans ce roman, ce qui m'a enthousiasmé n'est ni l'ampleur aisément repérable de l'outillage théorique et de la pensée de l'auteur, ni ses évidentes qualités littéraires, mais sa volonté de ne pas s'enfermer : de poursuivre jusqu'au bout un dialogue, une réflexion, un questionnement, et de le faire selon les exigences d'une véritable littérature. En dissimulant soigneusement le sujet écrivant, il laisse la fraîcheur de l'observation entraîner l'ensemble du roman, sans didactisme stérile ni provocation gratuite. Un premier roman remarquable.

Sources :

<https://www.xaniotika-nea.gr/pera-apo-ti-synainesi/>

Αφορμή
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητής Γραμμάτων και Αρχαίων στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο

Πέρα από τη συναίνεση

» Ευάρεστος Πιμπλής (εκδόσεις Πόλις)

Πρωτόλειο μυθιστόρημα από τον γεννημένο το 1999 Ευάρεστο Πιμπλή, που ζει και εργάζεται στο Παρίσι, στην Εθνική Βιβλιοθήκη, το Πέρα από τη συναίνεση, γραμμένο στα ελληνικά και τα γαλλικά, κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο από τις εκδόσεις Πόλις και μας μεταφέρει σε ένα μέλλον κοντινό, στο 2032, δεκαπέντε χρόνια μετά το #MeToo, όταν η συναίνεση έχει πια καθιερωθεί και νομοθετηθεί, όταν το «ναι» σημαίνει και το «όχι» σημαίνει ότι, ωστόσο το «ναι», αντίθετα με το σαφές «όχι», παραμένει κάπως ανεξπρεσσίμητο ως έννοια.

Δύο κεντρικά πρόσωπα, ο Ενζό και ο Εμίλ, οι πρωτοπρόσωποι αφηγητές των οποίων αποτελούν το πρώτο και το τρίτο μέρος του μυθιστορήματος, ενώ το ενδιάμεσο αποτελεί μια σύνθεση από άδρια γνώμες, δημοσιογραφικά ρεπορτάζ και αναρτήσεις από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ο Ενζό, ένας αντιρκής χαρακτήρας που αλλοένα και αποσταδίζει από τη σύγχρονη λογοτεχνία, αλλά ευδοκίμει σφειδώς στον κοινωνικό ιστό, αρπίζει την ιστορία του, της έφρασε να βλίνεται στο σκόταστο των κοινωνικών δικτύων ως έννοιας τέλεισης αδέσποτων πράξεων, όπως η ομοφοβική επίθεση που καταγράφηκε από το κώδικα ενός κοπέ. Μεγάλλως και ενάφρασε το αρσενικό πρόσωπο, γεμναγμένος, πετυχημένος επαγγελματικά, εγγονικός με το σεξ, ένας χαρακτήρας που θα μπορούσε να έχει ξεπηδάσει από την προκλητική πένα του Ουέλμπεκ, ένας δόλου αγαπητός τύπος, «α» όλα προνομιασούς, που γυρεύει, με τον τρόπο του, την ευνοιασθήση και την καταπόνηση των άλλων. Και ο Εμίλ, που παλεύει μέσα από τη σεξουαλικότητα του να κατανοήσει τα όρια του εαυτού του, να

επισκεφτεί τις πλέον απομακρυσμένες επιρράσεις της σκέψης και των συναισθημάτων του, γεννημένος σε μια μικρή επαρχία, δεκάμενος όλες τις κοινότητες αλλά βαθιά τραυματικές επιδράσεις από τον κοινωνικό περίγυρο, θα βρει καταφύγιο στην ανωνυμία και την ανωνυμία του Παρισιού, μια παλλούσα επικείμενη ιστορία queer ενθουσιασμός. Η συνάντηση των δύο τους, δύο παρτές παράλληλες και αντιθετικές που διασταυρώνονται, θα δημιουργήσει τους δύο πόλους, τη συντηρητική ανδροκρατία και τη διάπλαση μιας ρευστής ταυτότητας, τις υπό καθάρωση βεβαιότητες και τις υπό ανακωδόδεση αμφιβολίες, θα αποκαλύψει, ωστόσο, και ένα κοινό έδαφος, μια κοινή επιθυμία, εκείνη της βίας, που κατοικεί κατακαυσμένη στη μνήμη, τα σύνορα των εμπειριών, σέφμευον και συναισθημάτων, όπως ο συγγραφέας επέλεξε να αποδώσει στα ελληνικά το αγγλικό intimacy.

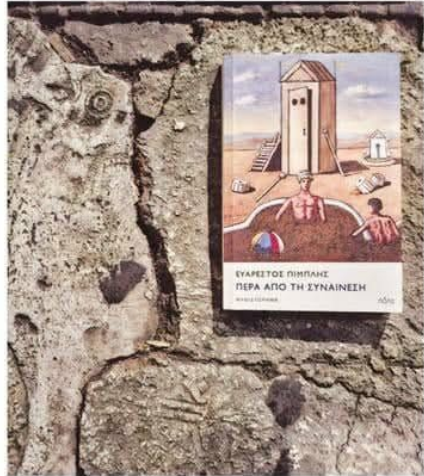
Το Πέρα από τη συναίνεση είναι ένα μυθιστόρημα δοκιμαστικό χαρακτήρα, η ηλικία μοιάζει να είναι η αφορμή για τη διερεύνηση της ανθρώπινης μοναδικότητας, επιδιώκοντας στο έδαφος και μέσα αυτού στο κοινωνικό σύνολο, επιτρέποντας στον σύνθετο κορμό των πολλών των εκδόσεων του ανθρώπινου να αποκαλυφθεί, κόντρα σε αυτό που για αιώνες αποτελέσε ένα διαδοικό ζήτημα, άνδρας-γυναίκα, ενώ ταυτόχρονα, με το ενδιάμεσο μέρος, δίνει τον απαραίτητο χώρο να αποτυπωθεί η κοινή γνώμη, μια αντανάλυση των κοινωνικών συμπεριφορών. Ωστόσο, θα ήταν άδικο να περιοριστεί σε αυτό το Πέρα από τη συναίνεση.

Ο Πιμπλής έχει εκ των προτέρων διαβρώσει τη δομή, τα πρόσωπα, τα συμβάντα, τη σύγχρονη, στον ενδιάμεσο χώρο επέρχει στον σταθισμό και ευδοκίμηση, μια συνθετική αλληλεπηρεφεδομένη προκύπτει, έτσι, τα πρόσωπα που εκκινούν από στερεοτυπικά μοτίβα αποκτούν σπινθήρες, ιδιαιτερότητες, μια δυναμική διεργασία αποκαλύπτει, μια διαρκής αναρίστηση, η απόπειρα να συμπεριληφθούν όσο το δυνατόν περισσότερες γνώμες, θέσεις, μακριά από ετεροκεντρικές βεβαιότητες, υποστηρίζοντας πλήρως τον δυναμικό και απεριόριστο χαρακτήρα της διερεύνησης του ανθρώπινου. Και αυτό είναι κάτι που ανέκδοτο κάνει η μυθολογία, εκεί που το

δοκίμο -με την αυστηρότητα της φόρμας και του περιεχομένου- γυρεύει συμπεράσματα, η λογοτεχνία θέτει ερωτήματα, σπάνια δίνει οριστικές απαντήσεις, ανοίγει δόλολα, που τον αφήνει ανοικτό, και έτσι μπορεί να συμπεριλάβει το ερώ και το τώρα, να αποτυπώσει τη σύνθετη και χαοτική συγχρονία.

Και περισσότερο από σκεπτική άλλο σε αυτό το μυθιστόρημα εκείνο που με ενδοσυσίασά είναι ότι το εύκολα εντοπίσιμο εύρος της θεωρητικής σκευής και σκέψης του συγγραφέα ή οι πρόβλεπτες λογοτεχνικές του αρετές, αλλά η διάθεση του να μην εγκλωβιστεί να συνεχίσει μέχρι τέλους να συνδιαλέγεται, να σκαλίζει, να αναριστηθεί και να το κάνει αυτό με όρους καλής λογοτεχνίας, κρύβοντας εμπειρία, το συγγραφέα υποκρίνεται, επιτρέποντας στη φρεσκάδα της παρατήρησης να παρασέρνει συνολικά το μυθιστόρημα, χωρίς άγνοια διδακτισμού και διάφορη πρόκληση, χωρίς να διαλέξει πως κάνει κάτι απούδαίο, κάτι που δεν έχει γίνει ποτέ ξανά, χωρίς να γυρεύει μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση για το βιβλίο του.

Ένα αξιοσημείωτο ντεμπούτο.

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Parallaxi mag :

Le plus grand magazine de la ville de Thessalonique

Titre : Le livre d'Evariste Pimplis nous présente #BeyondConsent.

Sous titre : Un livre politique prospectif qui avance en équilibre entre fiction, philosophie, expérience personnelle, analyse sociale et observation du monde tel qu'il se transforme.

Extrait :

J'ai commencé à le lire un samedi matin. Dès les trente premières pages, je n'ai tout simplement pas pu le lâcher. Était-ce la manière d'écrire, le passage de la pensée d'Enzo aux essais sous forme de publications, le monologue d'Émile qui vient compléter le tumulte de l'opinion publique, ou peut-être mon identification évidente à l'un des personnages ? Je suis Émil, un homme qui cherche à se définir à travers une identité queer, et Enzo est l'un de mes nombreux partenaires amoureux, celui qui vient le remettre en question.

Avec ce premier roman intitulé *Par-delà le consentement*, Evariste Pimplis nous offre un livre politique prospectif qui avance en équilibre entre fiction, philosophie, expérience personnelle, analyse sociale et observation du monde tel qu'il se transforme.

[...] Le premier roman d'Evariste Pimplis a suscité le débat dès sa parution et a posé des questions essentielles, audacieuses et résolument avant-gardistes, ce qui nous fait attendre avec impatience chacune de ses prochaines œuvres.

Sources :

<https://parallaximag.gr/agenda-parallaxi/biblio/to-vivlio-toy-eyarestoy-pimpli-mas-systisei-to-beyondconsent>

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Fractal.gr (magazine culturel) :

Extrait :

Un grand mérite d'un roman est de bousculer nos habitudes de lecture, de nous secouer par ses thématiques et de nous rendre incapable de le lâcher — non pas parce que l'on brûle de connaître le dénouement de l'intrigue, mais pour suivre la pensée de l'auteur et en saisir plus profondément l'intention.

Evariste Pimplis, encore très jeune, se présente au public avec un roman qui trouble les eaux en s'attaquant à des questions de liberté, de sexualité, d'identité de genre et de désir. Il écrit *Par-delà le consentement* après le temps du #MeToo, afin de déplacer le regard vers un nouveau mouvement : #BeyondConsent.

[...] Dans son ensemble, *Par-delà le consentement* ne parle pas seulement du consentement en tant qu'acte, mais aussi du langage qui le façonne, de la violence qui s'insinue dans la manière dont nous parlons du désir, et des identités qu'il nous est permis — ou non — d'énoncer. C'est un roman qui mobilise le discours à la fois pour décrire le désir et pour l'analyser sur les plans politique, social et existentiel.

Sources :

<https://parallaximag.gr/agenda-parallaxi/biblio/to-vivlio-toy-eyarestoy-pimpli-mas-systisei-to-beyondconsent>

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Rosa :

Media en ligne progressiste.

265 K abonnés Instragam : https://www.instagram.com/rosa_progressive/

Critique entière :

Le roman *Par-delà le consentement* d'Evariste Pimplis est une œuvre qui cherche à transposer dans le champ littéraire un débat qui, jusqu'à récemment, relevait principalement du droit, de la politique et du discours public militant. Le consentement, notion souvent présentée comme claire et fonctionnelle, y est envisagé comme quelque chose de fluide, historiquement chargé et profondément lié aux rapports de pouvoir, à l'imaginaire et aux attentes sociales.

Le récit ne s'organise pas autour d'une intrigue linéaire unique. Le livre se construit au contraire comme une composition de différents niveaux narratifs : confessions à la première personne, passages relevant du discours journalistique ou essayistique, ainsi qu'un roman à l'intérieur du roman. Ce choix fonctionne comme un commentaire sur la manière même dont se façonne aujourd'hui le discours public autour du genre, du désir et de la responsabilité. L'expérience n'y apparaît jamais comme autosuffisante ; elle est toujours médiatisée par des filtres d'interprétation, des institutions et des récits sociaux.

Les personnages centraux, Enzo et Émilie, incarnent des positions culturelles et idéologiques différentes face à la sexualité et au consentement. Leur confrontation ne se déploie pas en termes de « juste » ou de « faux », mais comme un conflit de récits.

2. EXTRAITS DE PRESSE

Critiques

Que signifie le désir ? À quel moment devient-il reconnaissable ? Qui possède la langue pour l'exprimer, et qui en est privé ? Pimplis s'intéresse particulièrement aux zones grises, là où l'intention, la mémoire et la lecture sociale ne coïncident pas.

L'un des aspects les plus intéressants du livre réside dans la manière dont il transpose au niveau littéraire le bruit de la sphère publique. Des voix évoquant des tribunes, des publications en ligne, des réactions collectives et des certitudes morales s'intercalent dans le récit, créant un environnement d'évaluation permanente. L'individu se trouve constamment confronté aux regards, aux interprétations et à des schémas préconstruits de compréhension.

La langue de Pimplis est directe, souvent brute, sans recherche d'ornement littéraire. Ce choix sert l'objectif du livre, dans lequel l'écriture fonctionne comme un outil de pensée. À plusieurs moments, le texte se rapproche du discours essayistique, posant des questions qui ne trouvent pas de résolution narrative, mais demeurent ouvertes à l'interprétation du lecteur.

Par-delà le consentement met en lumière la tension entre le besoin de règles claires et la complexité de l'expérience vécue. Le consentement y apparaît comme un champ de négociation permanente, où se heurtent le vécu personnel, la morale sociale et la nécessité politique de fixer des limites.

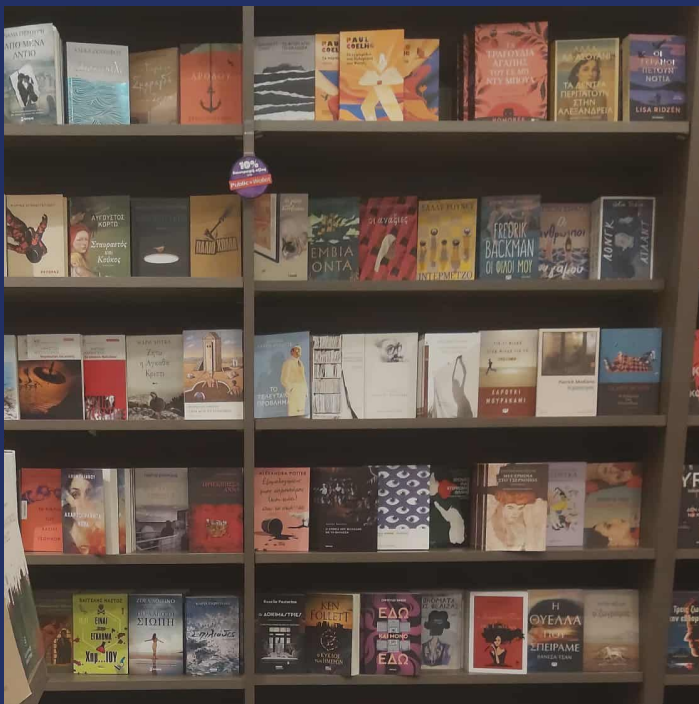
Il s'agit d'un livre qui s'adresse à des lecteurs prêts à supporter l'incertitude et le malaise que suscite une telle thématique. C'est précisément là que réside sa valeur : dans le déplacement du débat du registre des slogans vers celui de la pensée, là où les questions demeurent vivantes et ouvertes.

Sources :

<https://www.rosa.gr/koultoura/i-synainesi-os-pedio-sygtkrousis-sto-mythistorima-tou-evarestou-pibli/>

3. Librairies

Exemples de librairies :

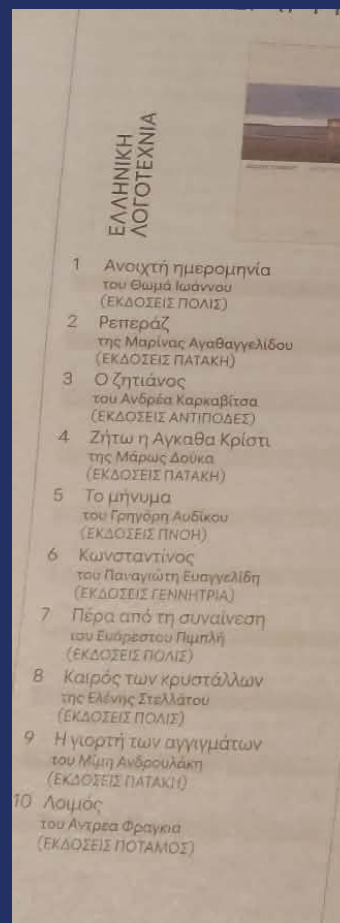
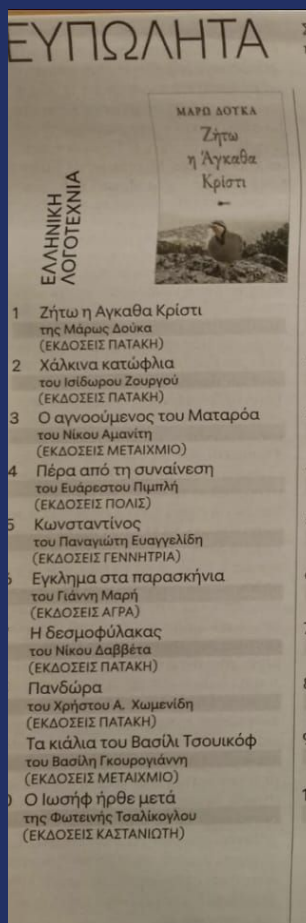
- Lexikopoleio (librairie internationale)
- Literature House, librairie indépendante d'Athènes
- Librairie Public Athènes (équivalent Fnac)

Mot du libraire : “*Par-delà le consentement est le meilleur livre de fiction que j’ai lu en 2025. Il soulève des questions et des réflexions profondes sur un sujet tabou : notre vie sexuelle. Bonne lecture !*”

3. Librairies

Classement des meilleures ventes dans des librairies indépendantes. journal du dimanche *To Vima*

- Semaine du 5 janvier, dans une librairie indépendante d'Athènes : 4e.
- Semaine du 12 janvier, dans une librairie indépendante de Preveza, 7e.

4. Influenceurs

Krystalli Glyniadaki :

Critique littéraire pour Athens Voice, magazine et radio. Reconnue pour son engagement en faveur de la cause lesbienne.

“De loin le roman en langue grecque le plus radical et le plus recherché de ces dernières années.

Que se passerait-il si nous prenions conscience du patriarcat intériorisé que nous portons dans nos comportements sexuels, au lit comme en dehors ? C'est cette question que Pimplis pose de manière captivante et d'une saisissante concrétude, au point que son livre se lit en un souffle.

Et même s'il se permet à un moment de tourner Michel Houellebecq en dérision avec une jouissance manifeste j'oserai dire qu'il accomplit pour le roman grec ce que Houellebecq a fait pour la littérature française avec Extension du domaine de la lutte : une explosion.

(Sans même évoquer l'impressionnant caméléonisme littéraire de l'auteur et son humour corrosif, qui rappelle à quel point nous idéalisons parfois des individus qui se révèlent totalement incapables de porter, sur les plans intellectuel, littéraire ou scriptural, le poids que nous projetons sur eux.)”

4. Influenceurs

Readheadreads - Instagram

redheadreads_gr
Thessaloniki, Greece - Skg

redheadreads_gr 5 sem
"Πέρα από τη συναίνεση"
Ευάρεστος Πιμπλής
[@ekdoseispolis](#)

Το "Πέρα από τη συναίνεση" του πρωτοεμφανιζόμενου Ευάρεστου Πιμπλή, αποτελεί μια τολμηρή και διεισδυτική ματιά πάνω στην σεξουαλικότητα, τις σχέσεις εξουσίας και τον τρόπο με τον οποίο τα social media αναδιαμορφώνουν τη δημόσια συζήτηση. Με αιχμηρή γλώσσα, αμεσότητα και λιτότητα, ο συγγραφέας μετατοπίζει τη συζήτηση πέρα από το δίπολο συναίνεσης ή μη συναίνεσης, εξετάζοντας τον ρόλο της βίας στη σεξουαλική φαντασίωση και το πώς αυτή παραμένει ακόμη και σήμερα «ταμπού», μέσα από αφηγήσεις ανθρώπων που συναίνεσαν στο να τους ασκηθεί κι έπειτα...

181 11 3

2 décembre 2025

Ajouter un commentaire...

5. Retours de lecteurs

“Vous méritez pleinement ta place parmi les auteurs contemporains, et ce, à un âge si jeune. En commençant le livre, on est choqué, on se demande où vous voulez nous emmener et comment. Et pourtant, le style d’écriture et les questions soulevées nous poussent constamment à nous interroger. Chaque page est un défi pour réfléchir à ce que signifie être un homme, jusqu’où peut aller le consentement, et s’il contient aussi un « non ». Aux influences que les normes sociales exercent à chaque échelon de la société s’ajoute la richesse incroyable de votre savoir et de votre expression, qui ouvre des voies de réflexion et de recherche, au-delà du visible. Félicitations !”

“Je viens de terminer la lecture de ton livre et je l’ai beaucoup apprécié. Il est remarquable à bien des égards. Ce qui, pour moi, le rend vraiment unique, c’est qu’il s’agit d’un ouvrage important. C’est un livre qui pousse à une réflexion profonde, qui pose des questions sur l’identité de chacun et sur la vérité. Ton œuvre est philosophique et, selon moi, elle mérite d’être discutée comme aucune autre. Je crois que ceux qui liront ce livre questionneront beaucoup de choses dans leur comportement.”

“Félicitations pour ton livre ! On a vraiment l’impression qu’il nous vient de 2034. Je cherchais quelque chose pour les fêtes et mon regard est tombé sur la couverture. La 4e de couverture a vraiment éveillé mon intérêt et l’ai lu le livre en deux jours ! Je le recommande déjà à d’autres.”

6. Classements et listes

Bookpress : Les meilleurs livres queer de 2025

BOOKPRESS
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΣΤΗΛΕΣ // ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Τα καλύτερα κουίρ βιβλία του 2025: Νέες φωνές, σημαντικές επανεκδόσεις, δοκίμια, γκράφικ νόβελ, ιστορίες για νέους

17 Ιανουαρίου 2026

Τριάντα βιβλία κουίρ θεματολογίας που εκδόθηκαν το 2025 και συμβάλλουν στην ορατότητα και ακουστικότητα βιωμάτων που συστηματικά και διαχρονικά αποσιωπήθηκαν.

Sources :

<https://bookpress.gr/stiles/protaseis/24892-ta-kalytera-kouir-vivlia-tou-2025-nees-fones-simantikes-e-panekdoseis-dokimia-grafik-novel-istories-gia-neous>

6. Classements et listes

Bookpress : Les 100 meilleurs livres de 2025

Sources :

<https://bookpress.gr/stiles/protaseis/24634-ta-100-kalytera-logotexnika-vivlia-tou-2025-mythistorimata-nouveles-diigimata>

6. Classements et listes

Documento :

Présentation de nouveautés notables.

Sources :

<https://www.documentonews.gr/article/vivlio-eikones-tou-chthes-kai-tou-simera/amp/>

Eleftheros Typos :

Classement des meilleurs livres de 2025.

Sources :

<https://www.documentonews.gr/article/vivlio-eikones-tou-chthes-kai-tou-simera/amp/>

Popaganda - magazine culturel :

20 sélections littéraires pour les fêtes

Sources :

<https://popaganda.gr/art/books/20-epiloges-ellinikis-logotechnias-gia-tis-giortes/>

6. Classements et listes

LiFO :

Ça promet beaucoup de lectures pour les fêtes : **122 titres** issus de la production littéraire récente.

Sources :

https://www.lifo.gr/culture/vivlio/tha-pesei-poly-diabasma-tis-giortes#goog_rewarded

Xaniotika Nea :

Les livres qui se sont démarqués en 2025.

Sources :

<https://www.haniotika-nea.gr/bivlia-poy-xechorisan-to-2025/>

6. Classements et listes

Ta nea :

Recommandations pour Noël

4

ελληνική λογοτεχνία

Βιβλιοδρόμιο

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ 20-21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025

Βασίλης Παπαδόπουλος
-ΠΡΙΓΚΙΠΕΣΣΑ ANNA-
Εκδ. Ικαρος, Σελ. 376

Ο πρέφης Βασίλης Παπαδόπουλος στο καινούργιο του μυθιστόρημα φέρνει στο φως τη ζωή της Άννας Πορφυρογέννητης. Η οποία παντρεύτηκε τον πρίγκιπα του Καβίου. Η αδελφή του Βούλγαροτσόνου, που τη δόξα του Βυζαντίου είχε κλέψει, αναγκάζεται να στηριχτεί στο φτωχό και παιγμένο Κίεβο, Αρσενίτης, ένας γραμματικός που την ακολουθεί παντού και στα γεράματα του γράφει την περιπέτειά της. Η λεπτομερής ανασύσταση τόσο της εποχής όσο και των χαρακτήρων κάνει αυτό το ιστορικό μυθιστόρημα να ξεχωρίζει.

Λένος Χριστόδης
-BORORO-
Εκδ. Καστανιώτη, Σελ. 304

Το όνομα της πρωταγωνίστριας της Βραζιλίας στον τίτλο δίνει τον τόνο για το πρώτο, εκπαιδευτικό μυθιστόρημα του Λένου Χριστόδου. Η επεξεργασία του επανέκδοσης είναι ένα γεγονός σημαντικό, καθώς μας λείπει μια τέτοια γραφή σήμερα. Μια γραφή που ανακατασκευάζει τα κοινωνικά όρια με τις φυσικές αναπαραστάσεις και από εκεί οδηγεί προς τη μετασυστάση της «πραγματικότητας» γύρω του. Τέσσερις φίλοι, μια συμμορία άστεγων ελεγχόμενη κάτω των ποινικών προτύπων. Ένα «τραμπούκο» μυθιστόρημα που ξεσπάει με τη ζωντανία του.

Θεόδωρος Δ. Φραγκόπουλος
-ΤΕΧΟΜΑΧΙΑ-
Εκδ. Βιβλιομακρίων της Εστίας, Σελ. 240

Ποιητής, πεζογράφος και μεταφραστής, ο Θεόδωρος Δ. Φραγκόπουλος καταγόταν από οικογένεια των Επτανήσων. Πολύγλωσσος και ευρωπικός, ήταν ενεργό μέλος της Εθνικής Αντίστασης με τη ΡΑΝ και αργότερα με τον ΕΔΕΣ. Μετέφερε τις εμπειρίες του στην «Τεχομαχία», που θεωρείται κι ένα από τα κορυφαία πεζογραφικά του έργα. Τα συμβάντα λαμβάνουν χώρα από το 1939 έως το 1944. Μια μικρή παρέα ενθελώνεται μέσα στον λίκυλο. Ο γέλιος αυτής της συντροφιάς προσπαθεί να ανοίξει δρόμο ανάμεσα σε προδοσίες και απογοητεύσεις.

Χριστίνα Καράμπελα
-ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ MOLESKIN-
Εκδ. Βιβλιομακρίων της Εστίας, Σελ. 136

Μια σύγχρονη γυναίκα προσπαθεί να ανακαλύψει τον εαυτό της και μέσα από αυτή τη διαδικασία να αντιμετωπίσει την απώλεια. Η κοινωνική ανθρωπολόγος Μαργαρίτα μεταναστεύει από την άδεια μας λιμενοδόχους στο πατρικό της στην Αθήνα, από την Αθήνα στο Μόναστρο, από το Μόναστρο στην Αφρική και πάλι πίσω στην Αθήνα. Κρατά δύο τετράδια: ένα μαύρο κι ένα κόκκινο. Το μαύρο το γεμίζει με επαγγελματικές σημειώσεις στο κόκκινο κρύβει τα ανέκδοτα της μνήμης της.

Ηρακλής Χριστόπουλος
-ΝΤΙΜΙΝΟΤΙΤΕΣ ΓΙΑ ΑΓΙΟΥΣ-
Εκδ. Βιβλιομακρίων της Εστίας, Σελ. 212

Ντιμινοτίτες: μια μόνον συγχωρία λίγο απόκοσμο, λίγο παράταιρο ανάμεσα στις υπόλοιπες. Με όλη τη μουσική, τα κείμενα της συλλογής μας παίρνουν από τα σκατά της ελληνικής επαρχίας ως τις ΗΠΑ της δεκαετίας του '90, κι από εκεί σε «ου τόπους», άχρονους, όπου οι ήρωες πασχίζουν να κάνουν ό,τι οι ίδιοι αντιλαμβάνονται ως σωστό, ανακαλύπτουν την αλληλοκατανόηση, αναζητούν το πραγματικό νόημα της τέχνης κι έρπονται αντιμέτωποι με το πένθος και με τις ιδιές τους τις πεποιθήσεις.

Πάνος Θεοδωρίδης
-Η ΔΕΣΙΑ ΕΡΩΜΕΝΗ-
Εκδ. Κέλενα, Σελ. 168

Ένα αφήγημα που γίνεται κείμενο όταν τα διαβάζεις. Ο Πάνος Θεοδωρίδης, που έγραφε πρόσωπα από τη ζωή, υπήρξε ένας ευαίσθητος γραφέας. Εδώ, αφηγείται φημίδες αποβιογραφίας του να «πάθουν» μυθοπλασία. Από τις μέρες της νύχτας τι να κρατήσει κανείς. Πώς να στοιχειοθετήσει τα κρυμμένα κι αυτά που έδωκε πεταχτεί ερήμην στα απορρίμματα. Ποιος ψηφίζει από τον εαυτό έχουν απασχολήσει; Σε αυτό το ερώτημα προσπαθεί να απαντήσει ο συγγραφέας και δημοσιογράφος Θεοδωρίδης. Ένα σπάνιο ανάγνωσμα.

Ισιδωρος Ζουργός
-ΧΑΛΚΙΝΑ ΚΑΤ'ΕΜΑ-
Εκδ. Πανάκη, Σελ. 480

Σταυρούλα Φ. Γεωργοπούλου
-ΦΕΤΟΣ ΔΕΝ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ-
Εκδ. Νήσος, Σελ. 450

Τι είναι οι γιορτές; Μια αφορμή για χαρά, μια συνάντηση με τον επετεικό εαυτό; Μια αφορμή για μια συλλογική έγερση; Όλα και να καταλαβαίνει κανείς, οι γιορτές είναι ανθεκτικές, γιατί περιέχουν τους ανθρώπους μας. Η συγγραφέας αναρωτιέται ποιος μπορεί να γιορτάσει; Η πραγματικότητα έχει απαντήσει, τόσο σκληρά για πολλούς, οι χαρακτήρες του βιβλίου λένε ότι αγαπούν τις γιορτές. Είναι όμως έτσι; Ένα σύγχρονο μυθιστόρημα για το πώς μπορεί κανείς να επηρώσει στην πηλιά ζούγκλα σήμερα.

Ευάρετος Πηγάλης
-ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ-
Εκδ. Πόλις, Σελ. 184

Με ένα άσμα στο κοινικό μέλλον, το #MeToo κίνημα έχει απολύτως νομομορφική και «κυβερνή». Το «όχι» σημαίνει «όχι», αλλά τι γίνεται με το «ναι»; Τα θεωρήματα δεδομένα; Ο άλλος ακροδεκτής για τον συγγραφέα είναι το κορέσι. Κατά πόσο η «νέου τύπου» συνείδηση καταργεί το πάθος; Οι πρωταγωνιστές του βιβλίου, δύο άνδρες. Ο ένας αρέσκει να σκεπεί βίαια, ο άλλος να την υποδέχεται. Ο ένας παροδοσιακός, ο άλλος προς αναζήτηση κοινής περιχομμένου. Ένα μυθιστόρημα που βάζει ερωτήματα σε δύσκολους καιρούς.

Νατάσα Σίφερη
-ΤΟ ΜΟΝΟ ΖΩΟ-
Εκδ. Γεννημένη, Σελ. 140

Ο άνθρωπος, το ικανότερο ζώο για τρυφερότητα και για αφενισμό παράλληλα. Του ίδιου και

7. Prises de parole

Interviews radiophoniques :

- Emission en direct, en décembre 2025, sur Athènes 9,84, radio publique de la ville d'Athènes

- Emission enregistrée, à venir, en février 2026, sur Programme 2, radio publique nationale

Interview vidéo :

- LiFO, février 2026

Rencontres :

- Librairie Literature House, Athènes, décembre 2025
- Librairie Zatopek, Athènes, février 2026
- Thessaloniki Book Fair, salon international, en mai 2026

